1836. No. 97.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 2 DECEMBER.

REGLEMENT op de BANK van LEENING te ASSEN.

[*Het vervolg van Nommer 95.*]

16. Bij verlies van de uit het register van den Bankhouder uitgereikte strook, tot bewijs der beleening, zal de eigenaar, mits bewijzende, ten genoege van het Stedelijk Bestuur, zulks te zijn, zijn beleend pand, tegen voldoening der gebleevde som en daarop geloopene renten, tegen kwitantie kunnen terug bekomen; zullende deze kwitantie strekken in plaats dier strook, en in dezelver plaats, overeenkomstig art. 9, worden aangenomen en geïnscreven. Indien het pand van waarde is, zoo kan de Bankhouder borgstelling vragen.

IV. *Verkooping van Onafgelooste Panden.*

17. Jaarlijks zal, in de maand *Maart*, worden gehouden openbare verkooping van de goederen, op den eersten Januarij te voren reeds een jaar onafgelooste onder den Bankhouder in beleening gewesen zijnde, zonder dat de beleening daarop is verlengd gevorden, volgens het voorschrift bij Zijner Majesteits besluit van den [illegible] Mei 1829, No. 94, door den [illegible] dezer Stad [illegible] gecommitteerden [illegible] houder, en het verbandboek der verkooping gratis voor zegel gevisseerd en *gratis* gelegaliseerd, nadat aan de wettelijke [illegible] gevonden en allereerst middel der *Drentsche Courant* en plaatselijk gebruik, de meeste publiciteit worden gegeven.

Indien, bij eene verkooping, voor het pand niet wordt geboden de daar voor beleende som, met de verschenen renten, kan hetzelve worden ingehouden, en voor eene volgende verkooping worden weggelegd.

18. Indien een pand meer mogt opbrengen dan de beleende som en de daarop geloopen rente, zal dit meerdere door den Bankhouder aan den leenenden of den wettigen houder van het bewijs, voor de beleening uitgereikt, worden afgegeven, zulks deze zich daartoe opdoet, binnen twintig maanden na den dag der verkooping, als zullende hetzelve anders blijven ten voordeele van den Bankhouder, welke, daarenteegen, het verlies zal dragen van de mindere opbrengst, zonder eenig verhaal op den belegger.

V. *Toezigt op de naleving van dit Reglement.*

19. Het Stedelijk Bestuur zal alle drie maanden en voorts zoo veel malen als hetzelve zal goedvinden, door eene Commissie uit hetzelve, de toestand van de Bank kunnen doen opnemen, en zich daartoe alle stukken, betrekkelijk de instelling, doen voorleggen, en de Bankhouder gehouden zijn, aan die Commissie alle openingen en inlichtingen daaromtrent te geven, welke dezelve zal verlangen; terwijl de Bankhouder voorts zijne werkzaamheden uitoefent onder het bestendig toezigt der Stedelijke Regering, en onder het hooge toevoorzigt van het Provinciaal Bestuur en van het Gouvernement, waaraan hij alle inlichtingen zal geven, die omtrent de werkzaamheden en den toestand der Bank gevraagd worden.

VI. *Maatregelen ter verwaarborging van de naleving van dit Reglement.*

20. Alle geschillen tusschen den Bankhouder en de leenende personen, voor zoo veel zijne handelingen de beheering van de instelling betreffen, zullen, behoudens hooger beroep, door Heeren Burgemeester en Wethouders worden vereffend.

21. De overtredingen van dit Reglement zullen, voor zoo verre daarop bij geene wettelijke bepalingen mogt zijn voorzien, ten gevolge hebben eene geldboete van *f* 1 tot *f* 7, en, bij herhaalde overtreding, het dubbeld van het bedrag; daarvoor bij de eerste maal beloopen.

22. Dit Reglement zal ten allen tijde, op eene in het oog vallende plaats, in de Bank van Leening moeten blijven [illegible].

Vastgesteld bij besluit van Heeren Burgemeester en Wethouders der stad Assen, van den 1 *Augustus* 1836, No. 450.

De Burgemeester [illegible].

De Secretaris [illegible].

Goedgekeurd bij 's Konings besluit van den 30 [illegible] 1836, No. 97. *Extr.*

[illegible] wordt bekend gemaakt, dat de Bank van [illegible] ingevolge van het vorenstaand Reglement, met den [illegible] Januarij 1837 zal worden in werking gebragt, en dat ten het houden van dezelve concessie is verleend aan *JANNES EVERTS HEMMES*, mr. Goud- en Zilversmid en Ingezetene dezer Stad.

En zal deze worden afgelezen en aangeslagen.

Assen, den 31 October 1836.

Burgemeester en Wethouderen voorn.,

H. J. COSTING.

Van wege Dezelven,

HEINSMA.

's GRAVENHAGE, den 28 November.

Z. K. H. de Prins Veldmaarschalk is heden van hier naar Tilburg vertrokken.

In de antwoorden der Regering op de bedenkingen der afdeelingen van de Tweede Kamer, betreffende de begrootings-wetten voor 1837, wordt, in het algemeen, aangemerkt, dat de Regering zich bestendig tot regel stelt, om op den weg van bezuiniging met vastheid en kracht voorttegaan, en alleen stil te staan daar, waar eene verdere schrede te ontijdig gezet, de ware belangen des Rijks veel meer zou kwetsen dan bevorderen; dat de redenering, als of de gewone ontvang de gewone uitgaaf niet bestrijdt, niet naauw-

keurig is, vermits men niet uit het oog moet verliezen, dat de tegenwoordige begrootingen niet zijn *tienjarig*, maar *eenjarig*, en alzoo het buitengewoon en gewoon te zamen bevatten; dat, wat betreft het aftrekken der *f* 5,600,000 renten van de oost-indische leening, van de renten der 5 pc. werk. schuld, men in aanmerking moet nemen, dat de creatie der *f* 140,000,000 oostindische schuld à 4 pc. uitsluitend ten doel had, om tegen de uitgifte van het geheel of een gedeelte derzelve, een gelijkmatigen gedeelte 5 pc. werk. schuld te vernietigen; dat alzoo genoemd kapitaal en dezelfs renten, ten bedrage van *f* 5,600,000, in een onafscheidelijk verband stonden met eene gelijke aflossing der 5 pc. schuld, en dat, indien de laatste financiële gebeurtenissen in alle landen niet alle uitzigten en berekeningen dier zoden hadden ingeslagen, door het voorstellen dezer wet tot het disponibel maken der *f* 140,000,000, en de vernietiging van een gelijk kapitaal 5 pc. effecten, de zaak van zelve zou zijn afgedaan geweest; dat zoo de algemeene crisis de zaak van aard heeft doen veranderen, maar dat, welke ook de loop van zaken gedurende de eerste maanden zijn zal, de Regering zich voortstelt, om in het voorjaar van 1837 zoodanige financiële ontwerpen van wet aantebieden, als zullen kunnen strekken zoowel tot handhaving van het crediet in het algemeen en van de oostindische leeningen meer in het bijzonder, als om alsnog de bedenking der afdeelingen te doen vervallen, en zoowel het subsidie, of liever de rente der *f* 140,000,000 indische schuld, als de [illegible] gelijk beding van de begrootingen van Staat te doen wegvallen, en dat het daarom voornamelijk is, dat de Regering gemeend heeft den onderhavigen post alsnu te moeten stellen; dat intusschen, indien door de voordragten der Regering in deze zitting of vóór den afloop derzelve, de geopperde bedenking niet volkomen mogt vervallen, de Regering, bij de begrooting van 1838, de respective, daartoe betrekkelijke, posten niet bij aftrek, maar in ontvang en uitgaaf zal brengen.

Voorts wordt aangemerkt, dat het in een dogenblik van toenemende behoefte, geene verwondering kan baren, dat de Regering buiten magte is gebleven, om ook ten aanzien der regelmatige aflossingen van schuld, aan hare eigene wenschen te voldoen, maar dat het steeds eene harer ernstigste overwegingen is, op welke wijze, bij de eerste bruikbare gelegenheid, aan de vermindering der staats-Schuld de meest mogelijke uitbreiding te kunnen geven.

Ten aanzien van de bedenking, als of niet *alle* uitgaven op de begrooting zouden gebragt zijn, onder andere die voor het departement van oorlog, wordt geantwoord, dat, indien alle uitgaven voor oorlog gedurende 1837, even als de aan te vullen rente-betaling der schuld, nog niet in cijfers zijn uitgetrokken, omdat noch derzelver noodzakelijkheid, noch derzelver omvang voor als nog met zekerheid is vast te stellen, men echter de verzekering herhaalt, dat al hetgeen daaromtrent later zal blijken noodig te zijn voor de dienst van 1837, aan de overeenstemming der Staten-generaal met den Koning zonder voorbehoud, in de tegenwoordige zitting, zal worden onderworpen.

Nopens het ontwerp van wet tot bestrijding der uitgaven wordt, betreffende de opcenten, te kennen gegeven, dat, zoodra de omstandigheden eene nieuwe vermindering van opcenten zullen gedoogen, de wensch, om die op de grondbelasting daaronder te begrijpen, door de Regering in ernstige overweging zal worden genomen; dat de Regering meent de bestaande verdeeling der grondbelasting tusschen de Provincien nog te moeten behouden; dat zij, voor het oogenblik, eene herziening der wet op het personeel niet raadzaam acht, maar zich bereid verklaart tot eene nadere voordragt daartoe, zoodra de ondervinding de noodzakelijkheid daarvan zal hebben doen blijken; dat men intusschen bij voortduring de meest mogelijke gelijkheid in de toepassing dier wet tracht te verzekeren, en alle billijke bezwaren zoekt uit den weg te ruimen; dat, indien ongelijkheden in de toepassing der wet op de patenten mogten plaats hebben, men daarin zal trachten te voorzien; dat de begunstiging bij de wet aan suiker-raffinaderijen toegestaan, deze fabrieken in de mogelijkheid stelt, om op de buitenlandsche markten met het vreemde fabrikaat in den prijs mededingen, [illegible] de begunstiging te beperken, zoodra het blijken zal, dat daar aan minder behoefte bestaat.

Nopens het ontwerp van wet tot vaststelling der uitgaven wordt, onder andere, aangemerkt, dat de Regering alle verdere doeltreffende bezuinigingen bij de buitenlandsche zendingen steeds in het oog houdt, voor zoo ver het staatkundig en commercieel belang van Nederland eene meerdere inkrimping der uitgaven zal gedoogen; dat de op de begrooting uitgetrokkene som van *f* 300,000 voor de invoering der regterlijke organisatie bestemd is voor uitgaven van onderscheiden aard, die alle van nog te nemen maatregelen afhankelijk zijn, en dat, ofschoon de invoering dier organisatie in het aanstaande jaar al niet ten volle haar beslag moge kunnen erlangen, het echter te berekenen is, dat de voorbereidende beschikkingen, waaronder mede begrepen zijn de uitgaven voor de gebouwen van de provinciale Geregtshoven, de thans uitgetrokkene som nagenoeg zullen vereischen; dat de Regering, bij een nader onderzoek, tot de overtuiging is gekomen, dat hoogere belangen voor het behoud der drie hooge-scholen pleiten; dat de nitzigten van het nut, uit het behoud van het établissement der marine van de Maas te trekken, ruimer werden, wanneer eenmaal het kanaal door het land

van Elsloo moet zijn daargesteld, waardoor dan ook bij uitnemendheid zou kunnen bijgedragen worden, om de marine te brengen tot die volkomenheid, welke tot bescherming van 's lands groote belangen wordt begeerd; dat bij het departement voor de marine bezonderen, dat de klagten nopens den nadeeligen toestand der gezondheid te Medenblik overdreven zijn, doch dat de aandacht van het bestuur steeds daarop gevestigd is, terwijl reeds eenige aangewende middelen eene gunstige werking hebben gehad, en de wekelijksche zieken-rapporten thans niet in ongunstige verhouding staan met andere zeeplaatsen; dat de plaatsing van 14 millioenen der oost-indische schuld in 1836 bewerkstelligd, gestreefd heeft 1°. ten bedrage van 5 millioenen, om de restitutie voor een gedeelte der uitschotten van het syndicaat, wegens de zoogenaamde Belgische rentebetaling, te kunnen verzekeren, en 2°. ten bedrage van 9 millioenen, om dezelve over 1836 te voldoen, en alzoo goed te maken den aftrek van dit onderwerp op de begrooting van dit jaar gedaan; dat de Regering vermeent aan het verlangen, dat de baten der oost-indische kas onder de geldmiddelen zouden worden opgenomen, niet te kunnen voldoen.

Ten aanzien van de gemaakte bedenkingen op het ontwerp, tot aankoop en aflossing van schuld, heeft men in substantie geantwoord: »Dat het amortisatie-syndicaat behoort te voorzien zoo wel in de verpligtingen, welke [illegible] op gelegd, als in di, welke het voor dit tijdstip reeds had op zich genomen, en dat onder de laatsten moet [illegible] het beheeren van den jaarlijkschen overgang [illegible] voor hetzelve, bij wijze van uitkoop, jaarlijks eene bijdrage van ƒ 2,500,000 uit 's Rijks kas is toegezegd;

»Dat het a. s., niettegenstaande het, door den afval der Belgische provincien, de helft zijner inkomsten heeft moeten missen, steeds getrouwelijk aan zijne verpligtingen heeft voldaan, en nog daarenboven bijna 17 millioenen voor de volle rente-betaling der Nederlandsche schuld heeft verstrekt;

»Dat men, met het teruggeven van dit laatstgenoemd bedrag, te regt heeft mogen verzekeren, dat zulks strekken zoude, om het a. s. in staat te stellen, om op den duur aan zijne eigene verpligtingen te blijven voldoen, maar dat men nimmer daarmede heeft kunnen of willen bedoelen, dat het a. s. door deze teruggave, voortaan, zonder de dotatie van ƒ 2,500,000 van 's Rijks wege, den jaarlijkschen overgang van uitgestelde in werkelijke schuld zoude hebben kunnen bezorgen;

»Dat het beschikken over kapitalen, waarvan de renten toch door de schatkist moeten worden geleden, de welke in meer gunstige tijden uit de penningen van het a. s. zijn aangekocht, niet alleen als het beste, maar ook als het eenige middel is beschouwd, om ditmaal, zonder bezwaar van 's Rijks kas, in deze behoefte te voorzien, en dat men alzoo te meer op het goedkeuren dezer wettelijke bepaling meent te moeten aandringen, vermits, bij gebreke van dien, de overgang der voor het jaar 1837 uitgeloote uitgestelde in werkelijke schuld in gevaar zoude kunnen worden gebragt."

Ten aanzien der onregelmatige veenderijen heeft het Bewind zoo spoedig mogelijk eene nadere voordragt toegezegd, en tevens verklaard, dat elke *bepaalde* opgave, nopens bestaande ongelijkheden, omtrent de taxatie van den turf, steeds welkom zal zijn.

ASSEN, den 30 November.

Gisteren namiddag en avond heeft hier een buitengewoon hevige storm gewoed, welke aan de kerk en vele huizen meerdere of mindere schade heeft te weeg gebragt, terwijl in het stads-bosch een zeer groot aantal boomen zijn omverre of aan stukken gewaaid. Van naburige plaatsen vernemt men gelijksoortige berigten. Te Holde is een vol-molen omgewaaid. Op de Smilde is een boeren huis ingestort, waardoor twee kinderen zouden zijn gedood, terwijl aldaar op een ander punt het invallen van een schapenhok aan verscheiden schapen het leven heeft gekost. Van meer verwijderde plaatsen zijn de berigten te onzeker, om medegedeeld te worden.

PARIJS, den 25 November.

Het vertrek van Prins *Lodewijk Bonaparte* van Orient is eenigzins vertraagd geworden, doch alleen door het onstuimige weder. Men meldt, onder dagteekening van den 21sten, dat de Prins dien dag, zonder eenen grooten toevloed van aanschouwers, weder aan boord is gebragt, en dat het fregat daarop onder zeil is gegaan.

— De Carlisten hadden op nieuw het gerucht verbreid van de overgave van Bilbao, doch deze tijding is alweder niet bevestigd.

— Den 26 November. Berigten uit Madrid, tot den 20sten, melden, dat de generaal *Rodil* geenszins heeft volhard in zijnen tegenstand, maar reeds den 13den, en nog alvorens kennis te dragen van een besluit der Koningin-Regentes, waarbij hij van alle openbare bedieningen is ontzet geworden, het opperbevel aan den generaal *Ribero* heeft overgedragen.

Den 19den heeft de vergadering der Cortès, met 124 tegen 6 stemmen, het regentschap van H. M. de Koningin bevestigd. Het Bewind van Madrid heeft zich gehaast met het uitvaardigen van het decreet der Cortès, waarbij het gemagtigd wordt, om de verschenen renten der buitenlandsche schuld met pand-brieven op de schatkist te Madrid, rentende zes ten honderd, te betalen. Dit besluit is in de vergadering der Cortès bijna geen onderwerp van beraadslaging geweest.

Gomez bevond zich den 13den te Baena, en bedreigde van daar, even als te voren, zoo wel Sevilie

als Malaga.

Berigten uit Bayonne van den 22sten melden, dat een aanval, welken men den 18den op Bilbao zoude hebben ondernomen, door het zeer ongunstige weder ten deele is verijdeld, ten deele verhinderd.

— De generaal *Lebeau* heeft de Spaansche dienst bepaaldelijk verlaten. Van de Engelschen in S. Sebastian verneemt men niets anders, dan dat zij zich aldaar op allerhande wijze versterken. In die vesting moeten zich thans Britsche koninklijke troepen bevinden, en men begint zich meer en meer te overtuigen, dat Groot-Brittannie, wat er ook gebeure, deze gewigtige sterkte niet gemakkelijk zal ontruimen.

's GRAVENHAGE, den 29 November.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, zijn hare werkzaamheden hervat. Aan de afdeelingen werden drie nieuwe voordragten van wetten toegezonden, als: 1°. die tot het bewerkstelligen der ligting voor de nationale militie voor 1837; 2°. die tot het voor 1837 van kracht verklaren van de drie eerste artikelen der wet van 3 November 1830, waarbij straf bepalingen tegen woelingen van kwalijkgezinden vastgesteld zijn, en 3°. die tot tijdelijke aanvulling der bepalingen omtrent de enkele en misdadige bankbreuk.

Er zijn eenige requesten ingekomen en aan de commissie ten fine van rapport verzonden, onder anderen een van den gewezen leeraar *Cock* en de aanhangers der zoogenaamde ware Gereformeerde Kerk in Groningen en Drenthe, waarbij zij verzoeken, dat de Kamer hun verzoekschrift aan den Koning, strekkende tot het verwerven van algeheele en onbeperkte vrijheid van godsdienst ondersteune. Daarna werd de vergadering tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Gedurende den afgeloopen na-zomer vond men in de omstreken van Gieten en Anloo van tijd tot tijd schapen gedood door verwonding aan den hals of nek, zonder overigens geheel of gedeeltelijk verscheurd te zijn. Aan een Wolf, hoezeer in vroegere jaren hier niet vreemd, kon men bezwaarlijk denken, om de opgegevene omstandigheid van het niet verscheuren. Men stelde mogelijk, dat een of meer honden de moordenaars waren, en daarom werden gedurende eenige weken in den omtrek de honden algemeen en zorgvuldig vastgehouden, en evenwel bleef de zaak gelijk. In deze dagen heeft zich het raadsel als bij toeval opgelost. De honden van eenige jagers des avonds huiswaarts keerende, rieken in een bosch bij Gieten in gevecht op eene wijze, welke de jagers deed besluiten zich derwaarts te begeven. Deze vonden een vreemd dier, en na het afgemaakt te hebben, herkende men in hetzelve eene Das, hoedanig dier hier te lande uiterst zelden gevonden wordt. De gedoodde Das, die men denkt dat zich met schapenbloed heeft gevoed, is van het vrouwelijk geslacht, en er zijn er die vermoeden, dat er zich ook een van het mannelijk geslacht in de nabijheid bevindt. Een onzer natuurkundigen geeft van dat dier de navolgende beschrijving:

De Das slaapt, zegt men, den geheelen dag, den halven nacht, en, nog daar en boven, den ganschen winter; dus zamengenomen, drie vierde deelen van zijn leven; anderen echter ontkennen dit. Hij heeft een lomp voorkomen, bijna als een kleine Beer, een wit en zwart gestreept spits hoofd, gelijk de Vos, aan wien hij ook omtrent in grootte gelijk is, kleine oogen, kleine ovaal ronde korte ooren, waarmede hij scherp hoort, lange stroeve haren als varkens borstels, die op den rug grijs, maar op den buik bruin of zwart zijn, eenen hondsmond, eenen korten hals, breeden rug, kleine korte pooten met vijf toonen en zeer sterke bruine nagelen, en eenen korten dikken platten staart. Hij leidt een eenzaam leven op steenachtige heuvels en in de wouden, alwaar hij zich door middel van de sterke klaauwen, die aan zijne voorpooten zijn, lange en kromme holen uitgraaft, waaruit hij, daar hij het licht schuwt, slechts des nachts te voorschijn komt, om voor zijne spijze te zorgen, dewelke in ratten, muizen, konijntjes, pluimgedierte, insecten, vogelen, eijeren, wortelen, planten en fruit bestaat; doch zelden gaat hij ver van zijn hol, om dat hij weet, dat men zeer op hem past, en daar hij niet snel loopen kan, dit zijn eenig middel tot redding is. Dikwijls verjaagt hem de Vos uit zijn hol. De Das namelijk zeer zindelijk zijnde, bemest de Vos deszelfs hol met zijnen stinkenden drek, en dan ontvlugt de Das, dien stank niet kunnende verdragen. Den winter brengt hij grootendeels verkleumd en slapend, zonder voedsel, in zijn hol door, alwaar hij zich van zijn eigen vet geneert; ten dien einde heeft hij tusschen de achterbeenen een bijzonder zuiggat, hetwelk juist zoo groot is, dat hij zijnen snuit er kan insteken, en waaruit gestadig een kleverig vocht van een onaangenamen maar niet zeer sterken reuk voorkomt. Zijn vleesch kan men eten. Dat van jonge en welgevoedde Dassen smaakt als van een wild Zwijn, en het best in den herfst, wanneer zij zich met vruchten en [illegible] een lekker beetje [illegible] geene nattigheid doorlaat, wordt tot weitasschen en tot het overtrekken van koffers gebruikt. Uit de haren worden penseelen voor de schilders vervaardigd; zijn vet en bloed gebruikt men tot medicijn. Zij werpt drie tot vier jongen te gelijk, leeft lang en wordt op het laatst blind.

Zij zijn overal in *Europa*, maar vooral in de gebergten van *Zwitserland*, in *Engeland*, *Zweden* en de nog meer Noordelijke landen echter zijn zij niet zeer gemeen, in ons Vaderland zijn zij mede niet vreemd, evenwel vindt men ze niet in het binnenste van *Holland*, maar enkel in hooge heiden en wildernissen, gelijk in de Meijerij van *'s Hertogenbosch*. In *Azië* wonen zij tot aan *China* toe; en in *Amerika* treft men witte Dassen aan, kleiner dan de gewone en met witte nagelen. Anders heeft men er juist geene zeer verschillende soorten van, en zij zijn ook niet menigvuldig.

Getrouwd
Smilde,
den 27 November
1836.

T. F. UILKENS,
beroepen Predikant te
Wehe en Zuurdijk,
en L. DOORENBOS.

PRIJS-COURANT DER NEDERLANDSCHE EFFECTEN.

Amsterdam, den 29 November.

Werk. Schuld 2½ pt.	51⅝ a 52¼	Kans-Biljetten.	21½ a 21⅝
Dito 5 pct. . .	98¾ a 99¼	Amort. Syndicaat.	92¾ a 93¼

Te Assen, *bij* C. VAN GORCUM, *Provinciale Drukker.*